

„EDINOST“
izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in
soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:
za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.—; „ 4.50 „
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25 „
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.,
v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.
Na naročbe brez priložene naročnine se
upravništvo ne ozira.

EDINOST

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici
Carintia št. 28. Vsako pismo mora biti
frankovano, ker nefrankovana se ne spre-
jemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglasi in oznanila se račune po 7 nov.
vrstica v petitu; za naslove z debelimi
črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga
obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd.
se račune po pogodbi.

Naročnino, reklamacije in inserate pre-
jema upravništvo v ulici Carintia 28.
Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinosti je moč«.

LOVRO ŽVAB

urednik „Edinosti“, tajnik političnega društva, nadzornik otroškega zabavišča družbe sv. Cirila in Metoda
pri sv. Jakobu v Trstu, učitelj jezikov i. t. d.

umrl je po dolgej in mučnej bolezni vzprejemši sv. tajstva, v 36. letu svoje dobe v Dutovljah na Krasu v petek
31. avgusta ob 1. uri zjutraj.

Pokojnik se je rodil v Dutovljah, dne 9. avgusta 1852. leta od kmetских roditeljev. Šole je obiskoval v
Gorici in v Trstu. Navdušen za Slovanstvo, se poda po zvršenih študijah leta 1875 v Srbijo, kjer je nameraval vstopiti
v srbsko državno službo, a njega namera mu spodleti, zato se vrne kmalu v svojo domovino.

Na pokojnega Viktora Dolenca priporočilo ga vsprejme začetkom šolskega leta 1876. cesarski svetnik gosp.
Ferd. Mahr v Ljubljani na svojo slovečo „trgovsko šolo“ za učitelja. Tu je učil: zemljepisje, nemški, slovenski in
srbsko-hrvatski jezik. Bolehal je uže tedaj, zato je bil vsled plućnice prisiljen ostaviti leta 1881. toli mu priljubljeno
poučevanje na rečenem zavodu, ter iti si iskat zdravja na svoj rojstni dom v Dutovlje. Jedno leto ostane doma. Ker je na
videz jako dobro okreval, poda se oktobra 1882 l. v Trst, ker mu je zdravnik odsvetoval vrniti se v Ljubljano. V
Trstu se je nastanil kot učitelj jezikov; temu poslu je bil blagi pokojnik toli vešč, da ga g. Ferd. Mahr ni mogel
prehvaliti. V prostih urah je vstrajno in vspešno raziskoval tukajšnje arhive glede slovenske kujiževnosti, pridno ko
bučela nabiral knjižne črtice v nje podpolnitvo. Za napredek Slovanstva ves vnet, je vse dognal s svojo železno voljo,
česar se je lotil. Njemu se imamo zahvaliti za ustanovitev podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, vzlasti za žensko
podružnico in otroško zabavišče. V narodnem delu ni nikdar miroval, tu je dramil, tam spodbujal, navduševal. učil,
hodil od Poncija do Pilata, dokler je svoj smoter dosegel. In ako bi ničesa družega ne bil storil, uže to je mnogo,
da se letos otvori tu prvi razred slovenske šole, ki ima na tisoče skritih in javnih klevétnikov, a le malo prijateljev.
To je delo vstrajne volje, jeklenega značaja, ki vé, česa nam je treba. Temu mlademu možu, čegar srce je bilo toli toplo
za Slovanstvo, pretrgala je Morana nit živjenja, a narodove zahvalnosti mu nemore nihče uničiti. Sveta dolžnost je nam,
da v njega smislu delamo, tako bodemo njega spomin najboljše čestili.

Po smrti g. Viktorja Dolenca poveri mu početkom novega leta 1888. „odbor polit. društva Edinosti“
uredništvo lista. A le malo časa mu je bilo odločeno politično delavnemu biti.

Njega zelo rahlo zdravje je pojemale od dne do dne; meneč, da si je zopet utrdi, gre v soboto, dne 7. julija
zopet na svoj rojstni dom, odkoder se ni več povrnil.

Za njim žaluje vsa Slovenija, posebno pa mi primorski Slovani, koji smo zgubili v njem značajnega moža,
zvestega prijatelja in nadarjenega sotrudnika.

Temu izbornemu možu: večen spomin!

